

"יוצא יעקב...: (בראשית כו.ג.)

יעקב יוצא מבאר שבע ומשהו שם קורה. כותב רש"י על אתר-
 "לא היה צריך לכתוב אלא וילך יעקב חרנה, ולמה הזכיר יציאתו?
 אלא מגיד שיציאת צדיק מן המקום עושה רושם, שבזמן שהצדיק
 בעיר הוא הודה הוא זיוה הוא הדרה, יצא משם פנה הודה פנה
 זיוה פנה הדרה וכן (רות א, ז) ותצא מן המקום, האמור בנעמי
 ורות".

הודה, זיוה והדרה הן במילה אחת- אנרגיה. האנרגיה של יעקב.
 ההילה המקיפה אותו. כשהוא בעיר הכל "מואר". כשהוא עוזב
 נעשה "חשוך". ניתן לראות זאת גם בימינו. מין תחושה שכזו
 כשמישהו מגיע ואיתו "רושם" מיוחד! פתאום הכל מתעורר
 לחיים! ומנגד, כשמישהו עוזב ופתאום הכל "נעלם".
 נשאלת השאלה- האם באמת קיימת הילה אנרגטית סביב האדם?
 האם אפשר לראות אותה בחוש? האם אפשר להרגיש בה
 ב"אוויר"?

מאז ומתמיד ידעו שמסביב לאדם יש הילה אנרגטית אותה הוא
 מייצר. מהי הילה? הילה היא מעין טבעת אור הנוצרת סביב אדם
 או עצם. היא מורכבת משדה אלקטרומגנטי שמקיף, מכתר, וגם
 חודר לגוף. לשדה זה תהודה שונה, בתדרים שונים, כאשר כל
 תדר תואם לצבע של הצ'אקרה אותה הוא מקיף. כדי להבין כיצד
 נוצר השדה האלקטרומגנטי סביבנו, נקדים ונאמר שכל היקום,
 כל הבריאה הינה רטט אחד גדול. כל אטום, כל חלקיק של אטום,
 כל אלקטרון, כל חלקיק בסיסי ואפילו המחשבות שלנו, כולם
 מייצרים רטט- תנודה כלשהי ביקום. רצף התנועות האלו יוצר

למעשה שדה אלקטרומגנטי מסביבנו, וזו למעשה ההילה. הילה של אובייקט חי (בני אדם, צמחים) יכולה להשתנות עם הזמן, בהתאם לתחושות, רגשות וכו', לעומת הילה של אובייקט דומם (אבנים, קריסטלים, מים) שהיא קבועה בבסיסה, אך יכולה להשתנות בעקבות יחסנו אליה (למשל, אם נברך על כוס מים, נוכל לשנות את ההילה של המים למשהו יותר טהור ורוחני).

האם אפשר לראות הילה?

לפני שנים רבות אנשים יכלו לראות הילות של בני אדם. גם היום ישנם כאלה. ככל שהאדם יותר קדוש ורוחני, יש לו היכולת לראות את ההילות מסביבנו ולדעת מה מצבנו הרוחני והגשמי. כמו כן, ככל שהאדם יותר קדוש ורוחני, כך גם ההילה שלו תהיה הרבה יותר גדולה מסביבו, עם צבעים "בריאים" ו"נקיים". לפני כ-70 שנה, בוצע הצילום הקירליאני (צילום הילה) הראשון. היה זה בשנת 1939 בה גילה ברוסיה, סמיון קירליאן את התופעה במקרה, בעת שעשה ניסויים במעבדתו. קירליאן גילה שאם מניחים על לוח צילום גוף החשוף לשדה חשמלי חזק, נוצרת על לוח הצילום תמונה של הגוף עם הילה סביבו. השיטה נוסתה על עלים, צמחים, מטבעות ואיברי גוף, וכל אלו הותירו תמונה עם הילה על לוח הצילום. אגב, הצילומים הראו שגם לאחר שחתכו חתיכה מהעלה או הצמח, ההילה שלהם עדיין נשמרה בשלמותה. מה שמסביר את תופעת כאבי הפנטום- כאבים שחשים אנשים באיבר מסוים למרות שכרתו להם אותו (יד, רגל). מאז השיטה התפתחה וכיום ניתן לראות בעזרת מצלמה זו את ההילות סביב האנשים. ניתן גם לראות כיצד ההילה משתנה לטובה (מתחזקת, מתרחבת, בעלת צבע נקי) כאשר מניחים תפילין, מדברים בדברי

תורה, מכוונים כוונות טובות ועוד (מופיע בספר "המהפך" של הרב זמיר כהן).

וילך ראובן בימי קציר זיטים וימצא

דודאים בשדה" (בראשית לג)

דודאים. מה הם בדיוק? מדוע ראובן הולך בימי קציר חיטים ומה מצאה בהם רחל שהחליטה לעשות את ה"עסקה" עם לאה?

בגמרא (סנהדרין צט ע"ב) מובא: "וילך ראובן בימי קציר חטים וימצא דודאים בשדה ... וילך ראובן בימי קציר חטים, אמר רבא ברבי יצחק אמר רב: מכאן לצדיקים שאין פושטין ידיהן בגזל. וימצא דודאים בשדה. מאי דודאים? אמר רב: יברוחי. לוי אמר: סיגלי. ר' יונתן אמר סביסקי". במדרש מובא: "ר' חייא בר אבא אמר יברוחין. ר' יצחק אמר סעדין. ר' יהודה בר' סימון אמר מיישין". רש"י כאן פירש על פי דעתו של לוי בסוגיה בסנהדרין: "דודאים - סיגלי, עשב הוא ובלשון ישמעאל יסמין". בסנהדרין כתב רש"י: "יברוחי - כדמתרגמינן, ולא איתפרש מאי היא. סיגלי וסביסקי - מינין אחרים, סיגלי עיקרי עשבים והוא ממיני בשמים, ואמהות של אותן עשבים קרי סגלי, וסביסקי נמי מין בשמים". אסף הרופא כתב: "דודאים, נקראים בלשון ארם יברוחין, וכל לשון מנדרגורא". כפי שניתן לראות, פירושים רבים ניתנו ל"מעשה הדודאים". לא נכניס ראשנו בין הגדולים (על אף שכיום משייכים את הדודאים לצמח הדודא הרפואי), אבל כן ננסה לבאר, מה הקשר שלהם לתולדה?

ראשית כל, סיפור מעשה ראובן התרחש "בימי קציר חטים" תקופה המקבילה לעת הבשלת פירות הדודא הרפואי. מאפיין נוסף מופיע בשיר השירים (ז י"ד): "הדודאים נתנו ריח ועל פתחינו כל מגדים וכו'". גם לפירות הדודא הבשלים יש ריח פירות מתקתק עז במיוחד המזכיר במידת מה את ריח פרי המילון או האפרסק. הרמב"ן על אתר מביא את לשון האבן עזרא: "וכתב רבי אברהם: דודאים אמר המתרגם יברוחין, וכך יקראו בלשון ישמעאל ויש להן ריח טוב, וכן כתוב (שה"ש ז יד): הדודאים נתנו ריח, והם על צורת בן אדם כי יש להן דמות ראש וידיים. ויש אומרים כי יועילו להריון. ואנכי לא ידעתי, בעבור שתולדתם קרה. ואז ממשיך בלשונו: "והנכון כי רצתה בהן להשתעשע ולהתענג בריחן, כי בתפלה נפקדה רחל לא בדרך הרפואות, וראובן הביא ענפי הדודאים או הפרי, והוא כדמות תפוחים, ולהם ריח טוב, אבל השרש, והוא העשוי בצורת ראש וידיים, לא הביא. והשרש הוא שאומרים עליו האנשים שיועיל להריון. ואם הדבר אמת, הוא בסגולה בהם, לא בטבעם. אבל לא ראיתי כן באחד מספרי הרפואות המדברים בהם"

לעומתו, כותב הספורנו בצורה הרבה יותר החלטית ואפילו משבח בכך את ראובן שהיה ממש "ילד" בשעת מעשה זה ואלו דבריו: "וילך ראובן- כְּשָׂרָאָה שְׁאֵמו מְצַטְעֶרֶת עַל שְׁעִמְדָּה מְלֻדָּת... וימצא דודאים- מִן עֵשֶׂב טוֹב הָרִיחַ וּמְכִין כְּלֵי הַזֶּרַע אֶל הַתּוֹלְדָה, כְּמוֹ שְׁאֵמְרוֹ זְכוֹרֹנָם לְבָרְכָה עַל הַשּׁוּם וְשִׁלְכָךְ הָיוּ אוֹכְלִים אוֹתוֹ בְּעֶרְבֵי שַׁבָּתוֹת. וְכֵן הָיָה מִן הַדּוֹדָאִים, או טוֹב מְמַנּוֹ עִם הוֹסִיפִם אֶהְבֵּת הַזּוּג, כְּאֵמְרוֹ "שֵׁם אֶתֶן אֶת דְּדֵי לְךָ. הַדּוֹדָאִים נָתַנוּ רִיחַ",

(שיר השירים ז). ובזה הודיענו צדקת ראובן וחכמתו עם היותו אז
בן ד' או ה' שנים למרבה.